

[Finansministeren]

af antallet af offentligt ansatte, gennemførte den ene beskæftigelsesplan efter den anden.

Jeg tror, det ville tjene folkestyrets interesser langt bedre, hvis vi åbent fortalte befolkningen – og det har vi gjort fra vores regeringstids begyndelse – at hvis man er inde i en situation med stigende ledighed, varer det naturligvis et stykke tid at få ændret denne udvikling. Det, vi har oplevet i det første år, har været at få normaliseret en række grundlæggende økonomiske forhold med henblik på at skabe en større handlefrihed, det har været at få normaliseret vores kapitalmarked og få styrket interessen for erhvervsaktive investeringer. Det er det grundlag, på hvilket der i den kommende tid kan begynde at blive truffet egentlige beslutninger, som også derefter vil give beskæftigelse.

Men enhver, der bare har beskæftiget sig et kort øjeblik med, hvorledes virksomheder udvikler sig, hvordan arbejdspladser bliver skabt, ved da, at man ikke fra 14 dage efter, at en beslutning er truffet i folketinget, kan få en total ændring i beskæftigessituationen. Vi kan tage en del af socialdemokratiets historie. Da man i 1957 dannede regering, varede det flere år, inden man virkelig fik et stærkt omsving i beskæftigelsen. Jeg siger ikke dette her for at beklage mig, men jeg synes bare, at hr. Svend Auken burde være opmærksom på, at man ikke på afgrundens rand, med kreditorerne stående ved døren, i en situation med en rente på 23 pct. og mange, mange andre problemer pludselig kan ændre hele udviklingen i arbejdsløsheden, som også var en del af det, der blev overladt den nuværende regering. Det tager sin tid, og vi har sagt det fra starten, vi har ikke ønsket at give optimistiske vurderinger. Eksempelvis var det sådan, at man i oktober 1980 i den daværende regering sagde, at man i 1981 snart ville få en arbejdsløshed på 195.000. Den blev rent faktisk på 243.000. Det var et fejlskøn på 48.000 arbejdsløse. Den slags fejlskøn ønsker den nuværende regering kun at gøre sig skyldig i, hvis det går i den rigtige retning.

Så skulle jeg måske bare gøre en enkelt bemærkning om begrebet de svage. Hvem er det? Det kan man gøre sig mange tanker om. Jeg vil nævne eksempelvis de 900.000 pensionister, vi har i Danmark. Jeg tror, at alle i denne sal vil være enige med mig i, at hvis der er nogen, der er svage i det danske sam-

fund, er det naturligvis pensionisterne, og der er altså 900.000 af dem. De 900.000 pensionister oplever både i år og næste år en forøgelse af deres disponible realindkomst: uændret dyrtidsregulering, forøgelse af de reelle pensioner, forhøjelse af det skattemæssige personfradrag for pensionisterne og et drastisk fald i prisstigningerne, hvilket betyder, at priserne for pensionisterne stiger meget langsommere end deres indkomster. Alt det fører til, at pensionisternes disponible realindkomst – det, den er værd – forøges med 3½ pct. fra 1982 til 1984. Jeg gad nok se et år i de sidste mange år, hvor noget tilsvarende har gjort sig gældende.

Dernæst vil jeg gøre en enkelt bemærkning om det dagsordensforslag, hr. Niels Helveg Petersen har fremsat, for der er et enkelt begreb i det dagsordensforslag, jeg som finansminister på regeringens vegne gerne vil have afklaret. Jeg synes, det var ganske rigtigt, når hr. Niels Helveg Petersen i sin beskrivelse af de arbejdsopgaver, det radikale venstre mener der ligger foran os, som en selvstændig arbejdsopgave nævnte, at vi skal videreføre en stram økonomisk politik med fortsat forbedring af statsfinanserne, fordi, som han sagde, det er en forudsætning for rentefald, for øgede investeringer og for forbedret beskæftigelse. Alt det er jeg fuldkommen enig med hr. Niels Helveg Petersen i. Men så vil jeg også gerne spørge hr. Niels Helveg Petersen, om ikke udtrykket den nødvendige budgetforbedring i hr. Niels Helveg Petersens forslag om motiveret dagsorden må forstås sådan, at det radikale venstre på linje med regeringen i de kommende måneder vil arbejde for, at underskuddet på finansloven for 1984 bliver lavere end i indeværende år. Er det så ikke også således, at det radikale venstre ligesom vi andre tilstræber en budgetforbedring af den størrelsesorden, som regeringen ønsker at tilstræbe?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan over for finansministeren bekræfte, at det radikale venstre tilstræber en budgetforbedring af samme størrelsesorden som regeringen. Det må være målet, og det mål arbejder vi efter, og det gør vi bl.a. ud fra den opfattelse, at forøget låntagning har skæve og asociale virkninger, fordi de, der ikke